

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [\[Link\]](#). Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej [polityce językowej i tłumaczeniowej \[Link\]](#).

Decyzja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zamykająca dochodzenie w sprawie skargi 2111/2011/RA przeciwko Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych

Decyzja

Sprawa 2111/2011/RA - Otwarta 02/12/2011 - Decyzja z 30/04/2013 - Dane instytucje
Komisja Europejska (Nie stwierdzono niewłaściwego administrowania) | Komisja Europejska (Dalsze prowadzenie postępowania uznano za nieuzasadnione) |

Naukowiec złożył skargę do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w związku z odmową przez Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych sfinansowania jego wniosku badawczego. Twierdził, że komitet odwoławczy Agencji nie przeprowadził właściwego przeglądu wstępnej oceny Agencji oraz że Agencja odmówiła podania do wiadomości publicznej pewnych informacji na temat tego procesu.

Rzecznik zauważył, że ocena wniosków badawczych wiąże się ze złożonymi kwestiami naukowymi. Jego kontrola w takich przypadkach ogranicza się zatem zazwyczaj do oceny istnienia oczywistego błędu w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Skarżący w tej sprawie nie przedstawił dowodów wskazujących na to, że w procedurze oceny popełniono oczywisty błąd w ocenie. W związku z tym Rzecznik nie stwierdził niewłaściwego administrowania.

W odniesieniu do zarzutu skarżącego, zgodnie z którym Agencja niesłusznie odmówiła podania do wiadomości publicznej pewnych informacji, Rzecznik zauważył, że skarżący otrzymał te informacje. Wskazał jednak, że skarżący musi zwrócić się do Rzecznika dwukrotnie, aby uzyskać od Agencji informacje, których szukał. W związku z tym Rzecznik poczynił kolejną uwagę w celu zapewnienia uniknięcia takich sytuacji w przyszłości.

Rzecznik poczynił również kolejną uwagę, sugerując, że Agencja mogłaby w przyszłości rozważyć podanie do wiadomości publicznej nazwisk oceniających.

Okoliczności leżące u podstaw skargi

1. Skarga dotyczy a) oceny i odrzucenia wniosku naukowego złożonego w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków w ramach siódmego programu ramowego WE w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji oraz b) późniejszego odrzucenia odwołania skarżącego.
2. W dniu 17 sierpnia 2010 r. skarżący przedłożył wniosek dotyczący wewnątrzuropejskiego stypendium Marie Curie na rzecz rozwoju kariery w ramach zaproszenia do składania wniosków „FP7-PEOPLE-2010-IEF” [1] . Zaproszeniem do składania wniosków zarządza Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (zwana dalej „Agencją”) [2] .
3. Agencja zwróciła się do zespołu niezależnych ekspertów o pomoc w ocenie wniosków otrzymanych w odpowiedzi na to zaproszenie. W dniu 25 listopada 2010 r. skarżący został poinformowany o jego wyniku oceny, który wyniósł 83,50 na 100. Otrzymał również kopię sprawozdania podsumowującego ocenę (zwanego dalej „ESR”) sporządzonego przez ekspertów.
4. W dniu 22 grudnia 2010 r. Agencja poinformowała skarżącego, że jego wniosek został sklasyfikowany w kategorii „C”, co odpowiadało „ *wnioskowi przekraczającym progi, ale niezatrzymywanych do finansowania ani na liście rezerwowej ze względu na brak środków budżetowych* ”. Ogólne statystyki wykazały, że w tej kategorii było 1501 wniosków, a 504 wnioski zalecono do finansowania (kategoria „A”), a 156 wniosków zostało umieszczonych na liście rezerwowej (kategoria „B”).
5. W dniu 24 grudnia 2010 r. skarżący złożył do Agencji wniosek o dokonanie przeglądu swojej decyzji.
6. W dniu 30 marca 2011 r. dyrektor Agencji poinformował skarżącego, że jego sprawa została rozpatrzona przez „komitet ds. redress”. Dyrektor zauważył, że zadaniem komitetu odwoławczego jest zbadanie, czy w procesie oceny doszło do nieudanej oceny, co może zagrozić decyzji o finansowaniu wniosku. Podkreślił jednak, że komitet odwoławczy nie dokonuje ponownej oceny wniosku ani nie podważa naukowej oceny odpowiednio wykwalifikowanych ekspertów.
7. Komitet ds. Odszkodowań stwierdził, że nie ma wystarczających dowodów na poparcie wniosku skarżącego o zadośćuczynienie. Komisja uznała, że uwagi przedstawione przez ekspertów w odniesieniu do każdego kryterium, w postaci mocnych i słabych stron, oraz odpowiadające im oceny były spójne. Ponadto, jak stwierdzono w „zasadach składania wniosków oraz związanych z nimi procedurach oceny, wyboru i udzielania zamówień” [3] , w przypadku oceny wniosków, które zostały przedłożone w odpowiedzi na poprzednie zaproszenia do składania wniosków, eksperci są zobowiązani do przedstawienia jasnego

uzasadnienia swoich ocen i uwag tylko wtedy, gdy różnią się one znacznie od tych, które zostały przyznane w odniesieniu do wcześniejszego wniosku. Biorąc pod uwagę, że ESR skarżącego na 2010 r. był korzystniejszy niż ESR w 2009 r., Komitet ds. Odszkodowań stwierdził, że dalsze działania następcze nie są wymagane.

8. Komisja ds. Odszkodowań podkreśliła, że chociaż jej rolą nie jest kwestionowanie opinii odpowiednio wykwalifikowanych ekspertów, to jednak przeanalizowała profile ekspertów zaangażowanych w ocenę wniosku skarżącego i stwierdziła, że zespół jako całość posiada odpowiednią wiedzę fachową do oceny wniosku zgodnie z kryteriami oceny. Komitet ds. Odszkodowań potwierdził ponadto, że ocena wniosku skarżącego została przeprowadzona w sposób sprawiedliwy i przejrzysty, przy pełnym poszanowaniu ustalonych procedur oceny.

9. W dniu 4 maja 2011 r. skarżący skierował do Agencji pismo, w którym zwrócił się o (i) najwyższe i najniższe punkty, które należało zaklasyfikować do każdej z różnych kategorii A, B i C dla poszczególnych podpaneli, oraz (ii) nazwiska ekspertów oceniających, którzy rozpatrzyli jego wniosek. W odniesieniu do ppkt (i) Agencja poinformowała skarżącego, że informacje te nie zostały ujawnione. W odniesieniu do ppkt (ii) Komisja odpowiedziała, że lista ekspertów jest ważna przez dany rok i program i nie jest ujawniana przez działania lub panele.

10. W dniu 20 października 2011 r. skarżący zwrócił się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Przedmiot dochodzenia

11. Rzecznik Praw Obywatelskich wszczął dochodzenie w sprawie trzech następujących zarzutów:

(i) Komitet ds. Odszkodowań nie przeprowadził odpowiedniego przeglądu oceny wniosku skarżącego.

(II) Agencja niesłusznie odmówiła podania do wiadomości publicznej najwyższych i najniższych punktów potrzebnych dla kategorii A, B i C w ramach stypendiów wewnątrz europejskich (IEF) 2010.

(III) Agencja niesłusznie odmówiła podania do wiadomości publicznej nazwisk oceniających wniosków IEF 2009 i IEF 2010 skarżącego.

Dochodzenie

12. W dniu 2 grudnia 2011 r. Rzecznik wszczął dochodzenie, zwracając się do skarżącego o wyjaśnienia dotyczące jego skargi. W świetle przedstawionych wyjaśnień Rzecznik zwrócił się do Agencji o wydanie opinii w dniu 2 lutego 2012 r. W związku z dalszą korespondencją ze strony skarżącego Rzecznik Praw Obywatelskich uwzględnił w swoim dochodzeniu trzeci wyżej

wymieniony zarzut i w dniu 22 lutego zwrócił się do Agencji o uwzględnienie w swojej opinii swoich uwag na temat tego zarzutu. Opinia Agencji została przekazana Rzecznikowi Praw Obywatelskich w dniu 16 lipca. Skarżący nie otrzymał żadnych uwag.

Analiza i wnioski Rzecznika Praw Obywatelskich

A. Zarzucanie, że komisja ds. dochodzenia roszczeń nie przeprowadziła właściwej kontroli

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

13. W skardze do Rzecznika Praw Obywatelskich skarżący powtórzył kwestie, które podniósł we wniosku o zadośćuczynienie. Na poparcie swojego twierdzenia stwierdził, że (i) istnieje rozbieżność między uwagami przedstawionymi w odniesieniu do mocnych i słabych stron jego wniosku a punktami przyznanymi temu wnioskowi; (II) wystąpiła rozbieżność między oceną jego wniosku IEF z 2009 r. a oceną wniosku IEF 2010.

14. W odniesieniu do ppkt (i) skarżący zauważył, że otrzymał 4,5/5 punktów za kryteria 2 i 4, mimo że oceniający stwierdzili „*brak istotnych uchybień*”. Zakwestionował fakt, że punkty zostały odjęte, mimo że zespół ekspertów nie przedstawił żadnych powodów. Jego zdaniem nie jest to zgodne z wyżej wymienionymi zasadami, z których sekcja 3.6, zatytułowana „Scoring wniosku”, zawiera wyjaśnienie wyników [4]. Skarżący twierdził ponadto, że brak zidentyfikowania uchybień uniemożliwia mu udoskonalenie jego propozycji.

15. W odniesieniu do ppkt (ii), a mianowicie pozorną rozbieżność między oceną propozycji IEF skarżącego na lata 2009–2010, skarżący wskazał, że w odniesieniu do wniosku z 2010 r. rozporządzenie w sprawie efektywności energetycznej wskazuje, jako słabość w odniesieniu do kryterium 1, że „[w]niosek *nie wyjaśnia aspektów interdyscyplinarnych i międzysektorowych*”, podczas gdy ESR dla jego wniosku z 2009 r. wskazuje jako siłę na kryterium 1, że „*projekt obejmuje ważne aspekty interdyscyplinarne*”. W odpowiedzi na wniosek Rzecznika o wyjaśnienia w tej sprawie [5] skarżący stwierdził, że nie zna różnicy między „interdyscyplinarnym” a „międzysektorowym” w tym kontekście. Zauważył ponadto, że w rozporządzeniach dotyczących wniosków IEF wymienia się jedynie interdyscyplinarność, ale nie aspekty międzysektorowe.

16. Skarżący zakwestionował wreszcie stwierdzenie komitetu odwoławczego, zgodnie z którym „*obecny ESR jest korzystniejszy dla wnioskodawcy, Komitet stwierdza, że dalsze działania następcze nie są wymagane*”. Twierdził, że ocena, którą otrzymał za swoją propozycję z 2010 r., nie jest lepsza niż ocena, którą otrzymał w 2009 r., ponieważ mimo że uzyskał wyższy wynik, nadal znajduje się w kategorii C.

17. W swojej opinii Agencja wyjaśniła w odniesieniu do ppkt (i), że sam fakt, iż ESR nie

wskazuje na znaczące uchybienia, nie oznacza, że przyznany znak powinien automatycznie być maksymalnym znakiem. Brak istotnych uchybień nie wyklucza możliwości dalszego występowania drobnych uchybień, uniemożliwiając w ten sposób otrzymanie przez propozycję maksymalnego znaku.

18. Agencja wyjaśniła ponadto, że wyniki są przyznawane z dokładnością do jednego miejsca po przecinku, aby umożliwić dostrajanie pełnych cyfr i lepiej odzwierciedlać często bardzo małe różnice między wnioskami. W związku z tym ocena 4,5 oznacza, że jakość danego aspektu wniosku jest lepsza niż „bardzo dobra”, a wszelkie niedociągnięcia są niewielkie, ale w odniesieniu do przedmiotowego kryterium nie jest to najlepsze możliwe ze wszystkich wniosków ocenianych w ramach tego zaproszenia przez ten sam zespół. Chociaż ESR skarżącego ujawnia, zgodnie z kryteriami 2 i 4 (dla których przyznano mu 4,5 znaku), że „*nie wystąpiły znaczące niedociągnięcia*”, nie wyklucza to drobnych niedociągnięć. Ponadto Agencja wskazała, że mocne strony są opisane słowami takimi jak: „*umiejętności są dobrze opisane*”, „*gospodarz ma bardzo dobrą infrastrukturę*”, „*dostarczono wystarczające informacje*” oraz „*rozwiązania są dobrze opisane*”. Uzasadnia to wynik poniżej 5.0, który byłby przyznawany tylko propozycjom „*doskonałej*” jakości. Agencja stwierdziła zatem, że uwagi przedstawione przez ekspertów są zgodne z przyznanymi znakami.

19. W odniesieniu do ppkt (ii), a mianowicie, że istnieje rozbieżność między oceną wniosków skarżącego dotyczących IEF na lata 2009–2010, Agencja uznała, że nie ma rozbieżności, która mogłaby zagrozić decyzji o finansowaniu wniosku. Po pierwsze, Agencja stwierdziła, że należy pamiętać, że każda ocena jest przeprowadzana w odniesieniu do aktualnego stanu wiedzy i postępu w nauce. W związku z tym ocena tego samego wniosku rok później może rzeczywiście doprowadzić do innej oceny, ponieważ zmienił się kontekst i dokonano postępu naukowego.

20. Po drugie, fakt, że we wniosku wymieniono dyscypliny, nie oznacza, że aspekty interdyscyplinarne zostały wystarczająco jasno określone. Innymi słowy, chociaż wniosek mógłby obejmować ważne aspekty interdyscyplinarne, znaczenie tych aspektów mogło nie zostać wystarczająco jasne. Eksperci są związani treścią każdego wniosku i powinni powstrzymać się od wykraczania poza jego treść i podejmowania jakichkolwiek pozytywnych lub negatywnych założeń w celu rozwiązania problemu postrzeganego braku jasności – wyjaśniła Agencja.

21. Wreszcie, oceniając ponownie złożony wniosek, przepisy zobowiązują ekspertów do przedstawienia uzasadnienia ich punktacji i uwag, jeżeli różnią się one znacząco od tych, które zostały przyznane w odniesieniu do wcześniejszego wniosku. Agencja wskazała, że ze względu na fakt, że wyniki i uwagi dotyczące obu wniosków nie różniły się znacząco oraz że wyniki dla wniosku IEF 2010 są wyższe niż w przypadku wniosku IEF z 2009 r., eksperci nie byli zobowiązani do przedstawienia takiego uzasadnienia swoich ocen i uwag.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich

22. Ocena wniosków badawczych wiąże się ze złożonymi kwestiami naukowymi. Rzecznik

uważa, że przy rozpatrywaniu tego rodzaju zarzutów jego kontrola powinna być zazwyczaj ograniczona do oceny istnienia oczywistego błędu w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji [6] . Nie będzie przesłuchiwał komisji odwoławczej ani oceniających. Rzecznik zauważa, że podejście to jest zgodne ze standardem stosowanym przez Trybunał Sprawiedliwości UE [7] .

23. W przedmiotowej sprawie Rzecznik jest proszony o dokonanie przeglądu prac komisji odwoławczej. Jak zauważył Rzecznik Praw Obywatelskich w swojej decyzji w sprawie 2339/2010/(OV)RA [8] , komitet odwoławczy bada domniemane niedociągnięcia w rozpatrywaniu wniosków, aby sprawdzić, czy niedociągnięcia te zagroziły wynikowi procesu oceny. Jeżeli po zbadaniu domniemanych niedociągnięć komitet odwoławczy stwierdzi, że wystąpiły niedociągnięcia, które mogły zagrozić wynikowi procesu oceny, sam nie przystąpi do ponownej oceny wniosku. Proponuje raczej dalszą ocenę całości lub części wniosku przez niezależnych ekspertów [9] . To dwuetapowe podejście ma na celu uniknięcie sytuacji, w której każdy wnioskodawca, który jest rozczarowany wiadomością, że jego/jej wniosek nie otrzymał finansowania, odwoła się od decyzji w celu uzyskania automatycznie drugiej opinii. Rzecznik uważa, że takie podejście jest całkowicie rozsądne.

24. W swojej decyzji w sprawie 2339/2010/(OV)RA Rzecznik wskazał trzy powody, które doprowadziłyby do pełnej ponownej oceny: (i) jeżeli wnioskodawca przedstawi dowody na błędy proceduralne, na przykład jeżeli jest oczywiste, że pominięto etap postępowania; (II) jeżeli wnioskodawca przedstawi dowody błędów rzeczowych, na przykład jeśli eksperci odwołują się do niewłaściwej propozycji; (III) jeżeli wnioskodawca przedstawi dowody **oczywistego** błędu w ocenie.

25. W przedmiotowej sprawie skarżący przedstawił dwa główne argumenty: (i) wystąpiła rozbieżność między uwagami dotyczącymi mocnych i słabych stron jego propozycji a punktami przyznanymi jego propozycji; (II) wystąpiła rozbieżność między ocenami jego wniosków z 2009 r. i 2010 r. W odniesieniu do lit. i) Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdza, że Agencja przedstawiła obecnie rozsądne i spójne wyjaśnienie różnicy między zgłoszonymi uwagami a wynikami. W odniesieniu do ppkt (ii) Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdza, że ponownie Agencja przedstawiła rozsądne i spójne wyjaśnienie zmiany w ocenie kryterium 1 między wnioskiem skarżącego w sprawie IEF 2009 i IEF 2010. Chociaż skarżący może nie zgadzać się z dokonaną przez oceniających oceną naukową kryterium 1 swojego wniosku, nie przedstawił dowodów wskazujących na to, że w procedurze oceny popełniono oczywisty błąd w ocenie.

26. W związku z powyższym Rzecznik nie stwierdza żadnego przypadku niewłaściwego administrowania odpowiadającego zarzutowi skarżącego, zgodnie z którym komitet odwoławczy nie przeprowadził właściwego przeglądu oceny jego wniosku IEF 2010. Niezależnie od tego wniosku Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdził, że komitet odwoławczy mógłby przedstawić bardziej szczegółowe wyjaśnienia dotyczące jego przeglądu. Wyjaśnienia te zostały dostarczone przez Agencję jedynie w odpowiedzi na dochodzenie Rzecznika Praw Obywatelskich.

27. Rzecznik wyciągnął podobne wnioski w swojej decyzji w sprawie 2339/2010/(OV)RA i przedstawił kolejną uwagę, zgodnie z którą w odpowiedzi na wnioski o zadośćuczynienie

komitet odwoławczy powinien dołożyć starań, aby wyjaśnić, dlaczego wniosek nie prowadzi do ponownej oceny. W dniu 1 lutego 2013 r. Agencja udzieliła pozytywnej odpowiedzi na tę dodatkową uwagę. Zgodziła się, że komitet odwoławczy powinien dołożyć starań, aby przedstawić szczegółowe wyjaśnienia swojej opinii w każdym przypadku, i wyjaśniła, że kwestia ta została ponownie podkreślona członkom komitetu odwoławczego w związku ze sprawami, które mają być rozpatrywane w 2013 r. Rzecznik z zadowoleniem przyjmuje tę odpowiedź, ponieważ powinna ona w przyszłości uchylić skargi, takie jak niniejsza skarga.

B. Zarzut, że Agencja niesłusznie odmówiła podania do wiadomości publicznej najwyższych i najniższych punktów potrzebnych dla kategorii A, B i C w IEF 2010

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

28. Na poparcie zarzutu, że Agencja niesłusznie odmówiła podania do wiadomości publicznej najwyższych i najniższych punktów, które należało zaklasyfikować do każdej z różnych kategorii A, B i C dla poszczególnych podpaneli IEF 2010, skarżący wskazał, że w odniesieniu do IEF 2009 informacje te zostały mu przekazane w wyniku dochodzenia Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie 2339/2010/(OV)RA. Przekonywał, że Agencja działa obecnie w „niekonsekwentny i wyraźnie nieuzasadniony sposób”.

29. W swojej opinii Agencja wyjaśniła, że w dniu 13 stycznia 2012 r. ujawniła skarżącemu wymagane informacje. W odpowiedzi na kolejne wnioski skarżącego Agencja ujawniła również dane statystyczne dotyczące procedur odwoławczych, które stanowiły informacje, które musiała zebrać na podstawie szeregu różnych dokumentów. Wskazuje to na wysoki poziom należytej staranności i dobrą współpracę administracyjną ze skarżącym.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich

30. Rzecznik zauważa, że Agencja przekazała skarżącemu informacje, których zażądał. W związku z tym stwierdza on, że nie ma podstaw do dalszych dochodzeń w tej kwestii w kontekście niniejszego dochodzenia.

31. Niezależnie od tego wniosku Rzecznik zauważa, że skarżący musiał zwrócić się do Rzecznika dwukrotnie, aby uzyskać od Agencji informacje, których szukał. W związku z tym Rzecznik wygłosi dodatkową uwagę w celu zapewnienia uniknięcia takich sytuacji w przyszłości.

C. Zarzut, że Agencja niesłusznie odmówiła podania do wiadomości publicznej nazwisk oceniających

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

32. Skarżący twierdził, że Agencja niesłusznie odmówiła podania do wiadomości publicznej nazwisk oceniających wniosków IEF 2009 i IEF 2010. Stwierdził, że niezadowolające jest to, że lista oceniających jest „*ukryta gdzieś na stronie internetowej Komisji Europejskiej i opublikowana z ogromnym opóźnieniem*”. Nie jest również dopuszczalne, stwierdził, że lista oceniających nie jest sortowana według panelu i programu.

33. W swojej opinii Agencja wyjaśniła, że zasady składania wniosków oraz związane z nimi procedury oceny, wyboru i przyznawania dotacji stanowią, że *"[nazwiska] ekspertów przydzielonych do poszczególnych wniosków nie są podawane do wiadomości publicznej. Jednakże raz w roku Komisja publikuje w Internecie wykaz ekspertów wykorzystywanych w programach ramowych i w każdym programie szczegółowym"*. Następnie stwierdził, że jest to zgodne z wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 [10], który zobowiązuje instytucje do uwzględniania ochrony prywatności i integralności osoby fizycznej, w szczególności zgodnie z prawodawstwem Unii dotyczącym ochrony danych osobowych. Wspomniany przepis ma również na celu ochronę obiektywności i bezstronności procedur naboru.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich

34. Agencja powołuje się na zasady składania wniosków oraz związane z nimi procedury oceny, wyboru i udzielania zamówień, aby uzasadnić odmowę udzielenia dostępu do danych nazw. Jego zdaniem przepisy te są zgodne z art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 i mają również na celu ochronę obiektywności i bezstronności procedur wyboru.

35. Po pierwsze, jeśli chodzi o odpowiednie przepisy regulaminu, Rzecznik zauważa, że przepisy te zapewniają oceniającym, że ich nazwiska nie zostaną ujawnione. W związku z tym ujawnienie nazwisk oceniających w obecnej sytuacji podważyłoby ich uzasadnione oczekiwania, że Agencja będzie chronić ich prawa do prywatności. Na tej podstawie Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdza, że Agencja była uprawniona do nieujawniania nazwisk i, co za tym idzie, nie doszło do niewłaściwego administrowania przez Agencję w odniesieniu do trzeciego zarzutu skarżącego.

36. Jeżeli jednak osoby oceniające mają uzasadnione oczekiwania, że ich nazwiska nie zostaną ujawnione, oczekiwanie to powstaje, ponieważ Agencja nie poinformowała ich z wyprzedzeniem, że ich nazwy mogą zostać ujawnione pod pewnymi warunkami. Agencja mogłaby łatwo zmienić to na przyszłość i przyjąć bardziej proaktywne podejście w odniesieniu do przejrzystości. Rzecznik Praw Obywatelskich zbada możliwość takiego podejścia w świetle odniesienia Agencji do (i) art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 oraz (ii) potrzeby ochrony obiektywności i bezstronności procedur wyboru.

37. W odniesieniu do lit. i) art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 stanowi, że instytucje

odmawiają dostępu do dokumentu, jeżeli ujawnienie naruszyłoby ochronę prywatności i integralności osoby fizycznej, w szczególności zgodnie z prawodawstwem Unii dotyczącym ochrony danych osobowych. W wyroku w sprawie C-28/08 P *Komisja przeciwko Bavarian Lager* [11] Trybunał Sprawiedliwości (zwany dalej „Trybunałem”) orzekł w przedmiocie wzajemnych powiązań między unijnymi przepisami dotyczącymi publicznego dostępu do dokumentów a przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych. Trybunał stwierdził, że art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 1049/2001 wymaga, aby wszelkie naruszenia prywatności i integralności osoby fizycznej były zawsze badane i oceniane zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, a w szczególności z przepisami rozporządzenia 45/2001 [12] .

38. Rzecznik zauważa, że rozporządzenie 45/2001 nie wyklucza ujawniania nazwisk po spełnieniu niektórych przepisów rozporządzenia (np. art. 11 i 12 dotyczących informacji dla osoby, której dane dotyczą). W związku z tym Rzecznik zwraca uwagę Agencji na stanowisko Europejskiego Inspektora Ochrony Danych („EIOD”) z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów zawierających dane osobowe po wydaniu orzeczenia w sprawie Bavarian Lager, w którym przedstawiono poglądy EIOD na temat konsekwencji wynikających z orzeczenia w sprawie Bavarian Lager dla przetwarzania danych osobowych przez instytucje UE [13] . Rzecznik zwraca w szczególności uwagę Agencji na część tego dokumentu pt. „*Podejście proaktywne*” [14] , która zawiera wskazówki dla instytucji UE, która chce wykonywać swoją pracę w sposób przejrzysty, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony prawa jednostki do prywatności i ochrony jej danych osobowych.

39. Wreszcie w odniesieniu do ppkt (ii), a mianowicie potrzeby ochrony obiektywności i bezstronności procedur naboru, Rzecznik Praw Obywatelskich odwołuje się analogicznie do art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego, który stanowi, że „*postępowania*” komisji konkursowej (w konkursach otwartych) są tajne. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem UE tajemnica ta została wprowadzona w celu zagwarantowania niezależności komisji konkursowych i obiektywności ich postępowań poprzez ochronę ich przed wszelkimi ingerencjami i naciskami zewnętrznymi. Przestrzeganie tej tajemnicy wyklucza zatem ujawnienie **opinii przyjętych** przez poszczególnych członków komisji konkursowych [15] . Jak Rzecznik Praw Obywatelskich miał już okazję stwierdzić [16] , **prawo do zachowania w tajemnicy indywidualnych opinii członków komisji konkursowej nie jest tym samym, co zachowanie ich tożsamości w tajemnicy** . W rzeczywistości utrwaloną praktyką było ujawnianie nazwisk członków komisji konkursowej. Biorąc pod uwagę wykładnię Trybunału Sprawiedliwości UE dotyczącą uzasadnienia przepisu dotyczącego tajemnicy, Rzecznik Praw Obywatelskich w sprawie 2586/2010/(ML)TN uważał, że próby zachowania tożsamości egzaminatorów w tajemnicy nie mają sensu. Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że analiza ta ma zastosowanie, analogicznie, w przedmiotowej sprawie.

40. W związku z tym Rzecznik wygłosi kolejną uwagę, zwracając się do Agencji o zastanowienie się nad możliwością uwolnienia nazwisk oceniających w przyszłości.

D. Konkluzje

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik zamyka ją z następującymi wnioskami:

Jeśli chodzi o zarzuty pierwsze i trzecie, Agencja nie popełniła niewłaściwego administrowania.

Jeśli chodzi o drugi zarzut, nie ma podstaw do dalszych dochodzeń.

Skarżący i Agencja zostaną poinformowani o tej decyzji.

Dalsze uwagi

Aby uniemożliwić osobom fizycznym składanie skarg do Rzecznika Praw Obywatelskich w celu uzyskania informacji, Agencja powinna zapewnić, aby jej pracownicy byli świadomi informacji, które mogą zostać podane do wiadomości publicznej w kontekście jej stypendiów wewnątrz europejskich.

W świetle oceny Rzecznika przedstawionej w pkt 36–39 niniejszej decyzji Agencja mogłaby rozważyć możliwość uwolnienia nazwisk oceniających w przyszłości.

P. Nikiforos Diamandouros

Sporządzono w Strasburgu dnia 30 kwietnia 2013 r.

[1] Rzecznik zbadał podobną skargę złożoną przez skarżącego w odniesieniu do jego wniosku IEF 2009 (sprawa **2339/2010/(OV)RA**) . Decyzja w tej sprawie jest dostępna pod adresem: <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/11737/html.bookmark> [Link]

[2] Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych jest organem finansującym utworzonym przez Komisję Europejską w celu wspierania doskonałości w zakresie badań naukowych i innowacji. Zarządza dużą częścią siódmego programu ramowego. Jako agencja wykonawcza koncentruje się na zadaniach związanych z zarządzaniem zlecanych przez Komisję na zasadzie outsourcingu i wspiera efektywność w zaspokajaniu potrzeb środowiska badawczego. Od dnia 15 czerwca 2009 r. Agencja została utworzona w 2007 r. w Brukseli na okres trwania siódmego programu ramowego.

[3] Przepisy Komisji dotyczące procesu oceny (zasady składania wniosków oraz związane z nimi procedury oceny, wyboru i udzielania zamówień, wersja 3, 21 sierpnia 2008 r., COM(2008) 4617). Rzecznik zauważa, że przepisy te zostały zastąpione wersją 4 przyjętą decyzją Komisji z dnia 28 lutego 2011 r.; Dz.U. L 75, s. 9.

[4] " 4 – *Bardzo dobry. Wniosek bardzo dobrze odnosi się do tego kryterium, chociaż pewne ulepszenia są nadal możliwe.*

5 – *Doskonały. Wniosek pomyślnie odnosi się do wszystkich istotnych aspektów przedmiotowego kryterium. Wszelkie niedociągnięcia są niewielkie.* "

[5] Skarżący został poproszony o wyjaśnienie, dlaczego uważa, że istnieje rozbieżność, biorąc pod uwagę, że słabość stwierdzona w 2010 r. dotyczyła „*aspektów interdyscyplinarnych i międzysektorowych*”, podczas gdy siła zidentyfikowana w 2009 r. dotyczyła jedynie „*aspektów interdyscyplinarnych*”.

[6] Zob. decyzja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie 1793/2009/ (JMA)MHZ, pkt 25, dostępna pod adresem:
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/5372/html.bookmark> [Link]

[7] Zob. sprawa T-13/99 *Pfizer Animal Health SA przeciwko Radzie*, Rec. 1999, s. II-1961, pkt 169.

[8] Zob. przypis 1 powyżej, pkt 28–29 decyzji Rzecznika Praw Obywatelskich.

[9] Istotne jest rozróżnienie między przeglądem wniosku (który jest przeprowadzany przez komitet odwoławczy i będącym etapem postępowania rozpatrywanego w niniejszej sprawie) a ponowną oceną, którą przeprowadzają niezależni eksperci. Jak przewidziano w przepisach, w szczególności w sekcji 5.3 zatytułowanej „Pomoc, dochodzenie i dochodzenie roszczeń”, „[*komisja redress*] sama nie ocenia wniosku”.

[10] Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145, s. 43.

[11] wyrok z 2010 r. w sprawie C- 28/08 *P Komisja przeciwko Bavarian Lager*, Zb.Orz. s. I-6055.

[12] Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych; Dz.U. 2001, L 8, s. 1.

[13] Dostępne pod adresem: <http://www.edps.europa.eu> [Link]

[14] Zob. s. 6-11 artykułu.

[15] Zobacz na przykład wyrok z 1980 r. w sprawie 89/79 *Bonu przeciwko Radzie*, Rec. s. I-553, pkt 5.

[16] Zob. decyzja Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie **2586/2010/(ML)TN** , pkt 50,
dostępna pod adresem:
http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/10996/html.bookmark#_ftn6 [Link]